

Sygn. akt I Ns 53/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSO Jacek Bajak**

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku M. W., J. K., A. K.

z udziałem K. C.

o nakazanie przeproszenia i orzeczenie zakazu rozpowszechniania informacji

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt I Ns 44/10

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 20 października 2014 r. M. W. będący kandydatem Komitetu Wyborczego (...), J. K. i A. K. będący kandydatami Komitetu Wyborczego Komitetu Wyborczego (...) wnieśli o zakazanie K. C. rozpowszechniania informacji o rzekomym niezgodnym z prawem przejęciu nieruchomości położonych przy ul. (...) w W., nakazanie usunięcia wpisu „wieżowce i kamienice” ze strony internetowej [www\(...\).pl](http://www(...).pl) i nakazanie uczestnikowi przeproszenia wnioskodawców poprzez umieszczenie na www stronie internetowej oświadczenia o treści wskazanej we wniosku. Wnioskodawcy wskazali, iż wpis uczestnika jest skierowany do nieograniczonego grona odbiorców, jest nieprawdziwy i ma na celu zdyskredytowanie wnioskodawców w opinii wyborców. Jednocześnie wskazali, iż wpis ten jest formą agitacji wyborczej i zawiera informacje nieprawdziwe, godzące w dobre imię i cześć wnioskodawców.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. C. zamieścił na stronie internetowej [www\(...\).pl](http://www(...).pl) wpis „(...)”. We wpisie tym, uczestnik wskazał, iż zarząd dzielnicy odmówił wytłumaczenia się z prywatyzacji budynku postawionego przez Skarb Państwa przy ulicy (...). Autor wskazał, iż na skutek zaniedbania zarządu dzielnicy „grunt wraz z postawionym na nim budynkiem bezpłatnie przejęli-jak mawia prezes K.-dziwni ludzie”. Dodatkowo, w końcowym fragmencie wpisu autor zawarł konkluzję, iż „może i „dziwni” ludzie przejmują miejskie kamienice, ale „nasi” więc jak łatwo się domyślić – Pan Prezes K. nie zawaha się ponownie umieścić na liście kandydatów (...) tej samej wesołej ekipy (...) prywaty zatorów. Czymże bowiem jest te kilka marnych kamienic miejskich wobec ogromu zbrodni (...)? Drobiazgiem nie wartym uwagi”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W oparciu o powyżej dokonane ustalenia Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy. Opublikowany wpis nie stanowi wypowiedzi będącą formą prowadzonej w okresie kampanii wyborczej agitacji. Pojęcie „agitacji” użyte w omawianym

przepisie jest szersze niż samo prowadzenie kampanii wyborczej na rzecz kandydatów niewątpliwie zawiera w sobie także działania stanowiące agitację negatywną mającą na celu podważenie wiarygodności kandydata niekoniecznie w interesie innej konkretnej osoby czy partii politycznej ubiegającej się o ten sam mandat /tak min. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACz 1448/05, nie publ. na tle analogicznego przepisu art. 91 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 roku Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej – Dz. U. Nr 46, poz. 499 ze zm./ . Jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy zakwestionowana wypowiedź jest jedynie jedną z wielu wypowiedzi pochodzących od konkurenta politycznego wnioskodawców, a zamieszczonych na wspomnianym portalu. Zakwestionowany wpis jest umieszczony jako kolejny z serii krytycznych wypowiedzi, w których uczestnik na bieżąco, nie w ramach kampanii wyborczej dość surowo recenzuje działania swoich oponentów politycznych zasiadających w organach dzielnicy. Dla porównania należy wskazać przykładowo wpisy opatrzone tytułem „(...)”, „G. w (...)”, (...). W materiałach tych uczestnik na bieżąco poddaje ocenie zarówno niejasne w jego ocenie sytuacje dotyczące majątku dzielnicy, jak również realizacje haseł wyborczych konkurencyjnych komitetów wyborczych, realizację polityki oświatowej, politykę w zakresie ładu przestrzennego i planowania przestrzeni miejskiej. We wszystkich wspomnianych publikacjach autor wskazał na jego zdaniem nieprawidłową działalność koalicji (...), (...) oraz (...)

Powyzsza regularność dokonywanych ocen, ich przedmiot nakazywały uznać zakwestionowaną publikację „(...)” jako kolejny głos uczestnika w bieżących sprawach dzielnicy i z tej przyczyny nie poddający się regulacji zawartej w art. 111 § 1 ustawy Kodeks wyborczy.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.